

DEN ISLANDSKE FÅREHUND

– vikingehund med lyd, loyalitet og livsglæde

Den islandske fårehund er en robust og social spidshund, skabt til at arbejde tæt sammen med både mennesker og artsfæller.
Foto: Jørgen Metzdorff

Den islandske fårehund er en urnordisk spidshund med rødder helt tilbage til vikingetiden. I dag er den kendt som en kærlig, social og alsidig familiehund, der knytter sig tæt til sine mennesker og elsker at være med i alt, hvad livet byder på

TEKST: HELLE JUUL PEDERSEN

stuen ligger husets to hunde og sover. Den ene for fødderne af husets ældste søn med hovedet plantet mellem forbenene, som er sirligt krydsede, og bagbenene lige ret bagud som en frø. Den anden hund ligger i sofaen på ryggen med alle fire ben stikkende ud til hver sin side, så maven blottes, og man tydeligt ser de to ekstra vildtkløer på bagbenene. Fjernsynet kører i baggrunden og en reklame med får dukker op. Øjeblikkeligt reagerer hunden på gulvet og springer hen foran skærmen med en lyd af dels småbjæf dels hylene. Den ønsker tilsyneladende de hvide uldtotter ud af familiens stue. Pludselig banker det på døren. Nu vågner også den anden hund, og synkront løber de begge to med ivrig gøen ud til fordøren. De nyankomne bliver mødt i døren med logrende haler, glade vuf og forsøges kysset i ansigterne. Udenfor letter en rovfugl over markerne og glider lydløst ind over haven. Straks glemmer hundene velkomsten af gæsterne og løber i fuld fart ud i haven med halerne lige ret bagud under højlydt og ildevarslenende gøen, så den majestætiske store fugl hurtigt fortrækker væk fra haven og tilbage ud over markerne. Præcis disse eksempler på adfærd er meget kendetegnede for racen; den islandske fårehund.

VIKINGERNES FØLGESVEND

Den islandske fårehund stammer, som navnet angiver, fra Island, men er oprindelig fra Norden, idet det var vikingerne, som tog hundene med til Island, da de bosatte sig på øen (år 874-930). Hundene på Island beskrives af både videnskabsmænd og opdagelsesrejsende, som ledsagere til menneskene på øen, både som hjælpere med hyrning af får og senere heste, men også på gårdene, hvor de oftest lå på de karakteristiske græstage på husene og holdt øje med, om fremmede nærmede sig. Ifølge de islandske sagaer beskrives den islandske fårehund som modig og handlekraftig, og den har ved flere lejligheder reddet menneskeliv. Samtidig var den højt elsket, værdsat og kendt som en trofast følgesvend. Racen var tæt på at uddø >

Fra Glymur området i bunden af Hvalfjörður i det vestlige Island. Glymur er med 200 m fald et af Islands højeste vandfald. For at komme op til toppen skal der krydses flere elve. Hundene klarer sig selv og svømmer over, mens de tobenede går på telefonpæle som er lagt over elvene.
Foto: Jørgen Metzdorff

KRIGSHUND I DANMARK

Tilbage i 1890 blev flere islandske fårehunde hentet til Danmark for at indgå i et militært projekt, fordi man anså racen for at være alsidig, selvstændig og intelligent. Hundene skulle transportere og videregive vigtige informationer imellem specielle militære enheder. Blandt disse såkaldte "krigshunde" var hanhunden "Pillar", som fik tildelt ærespris af Dansk Kennel Klub i 1897 og boede hos Sergent Lindholm i Aalborg. Militærprojektet forblev et forsøg, da telekommunikation og radio overtog rollen, før der blev brug for kurérhundene i krig.

Officielt kom racen til Danmark i 1973 og blev optaget i DKK, og i 90'erne rundede racen 1.000 hunde her-

hjemme med flere opdrættere, der var påbegyndt seriøst avlsarbejde. I dag er racen repræsenteret i store dele af Europa, Canada og USA, men Danmark er det land med flest islandske fårehunde, bortset fra Island.

EN FARVERIG RACE AF MELLEMLIG STØRRELSE

Islandsk fårehund adskiller sig fra andre racer på især et punkt: farverne! Den fås i stort set alle farver, nuancer og kombinationer, lige fra creme, grå, sort, gul, rød, brun til tricolour (sort med brun og hvid) >

under epidemier og hungersnød samt naturkatastrofer, men en engelsk rejsende, Mark Watson, som besøgte Island i 1930-50, hjalp islændingene med at redde den unikke race.

I dag bruges hunden primært som familiehund, og den elsker at være med overalt. Derfor ses hundene ofte på Island under vandreture eller rideture som følgesvende, foruden de holder opsyn med ejendommens jorde. Under hyrning bruger racen primært gøen og fart til at drive får/heste, og derfor er racen også en hund med meget lyd på generelt.

Fra fjeldene over Rauðursand i det nordvestlige Island følger den islandske fårehund sine mennesker som en naturlig ledsager.
Foto: Jørgen Metzdorff

"I dag bruges hunden primært som familiehund, og den elsker at være med overalt. Derfor ses hundene ofte på Island under vandreture eller rideture som følgesvende, foruden de holder opsyn med ejendommens jorde"

Under hyrning bruger den islandske fårehund især fart og gøen til at drive og kontrollere fårene.
Foto: Jørgen Metzdorff

Også ved arbejde med heste viser den islandske fårehund sin naturlige hyrdeadfærd og sit modige temperament.
Foto: Wiegaarden

Den islandske fårehund holder sig sjældent tilbage for at grave, når den får færten af mus, muldvarper eller andre gnavnere.
Foto: Helle Juul

Allerede som hvalp udviser den islandske fårehund nysgerrighed, selvtilid og et venligt udtryk.
Foto: Jørgen Metzendorff

og "broget" i rød/hvid og sort/hvid mv. Derudover fås racen i både langhåret og korthåret udgave med en vandskyende pels. Den langhårede (som oftest ses på udstillinger) har en blød, tæt underuld samt længere, grove dækhår øverst samt ekstra lange hår (faner) på ben og de trekantede ører. Den korthårede udgave har en meget tyk underuld dækket af korte dækhår og ingen/kortere faner på ben og ører. Fælles for begge pelstyper er, at de er selvrensende og ikke kræver specielt meget pleje. Hunden er rektangulær set fra siden, med opretstående ører, mørke mandelformede øjne, trekantformet hoved, kraftige benstammer og vildtkløer på bagben (og gerne al-sporet, dvs. ekstra dobbelt vildtkløer på forben). Halsen er dækket af en tæt krave, og halen er busket og oprullet, så den ligger over hundens ryg. Udtrykket er venligt, intelligent og muntert, og hunden er tillidsfuld overfor alle både mennesker og dyr. Racen er af mellemstor størrelse og måler mellem 38-48 cm og vejer mellem ca. 10-20 kg. Hanhundene er typisk større og mere

kraftigt bygget end tæverne, deraf den store forskel på størrelse og vægt, og man ser ofte tydelig forskel på han og tæve, da racen generelt har meget kønspræg. Typisk bliver de mellem 14 til 17 år gamle.

ALSIDIG, VEDHOLDENDE OG LÆRENEM MEN OGSÅ SELVSTÆNDIG OG LOYAL

Først og fremmest er den islandske fårehund en venlig, glad, opmærksom, nysgerrig, udholdende, smidig, modig, men også særdeles kærlig, loyal og lærenem race, som trives omkring sin familie. Den deltager gerne i alle aktiviteter, den tilbydes, blot den får lov at være med. Det gælder gå- og vandreture, sejl- og roture, cykel- og rideture samt di-

verse andre aktiviteter med hunde. De har klaret sig flot på konkurrencebanerne inden for hundesport, bl.a. i HTM, Dogdancing, rally, agility, Nose Work, lydighed samt sweissspor, K9Biathlon etc. Racen har også været repræsenteret hos Dansk Politihundeforbund, Civilforsvaret som redningshund samt besøghunde bl.a. på Hammel Neurocenter. Racen har vundet mange titler ved både DM og NM i forskellige discipliner, så det er en meget alsidig hund, der elsker at arbejde sammen med sin ejer/fører. Derudover har Danmark haft utrolig mange verdensvindere i racen på udstillinger gennem de seneste mange år.

ISHUNDENS HVERDAG

Hos de fleste familier er den islandske fårehund et højt elsket familiemedlem, som er god til at omgås andre dyr i husstanden og elsker børn i alle aldre. Den følger tæt og opmærksom sin familie igennem hverdagens mange gøremål og nyder at være aktiv med sine mennesker. Når dagen lakker mod enden, og familien samles og er i ro, gør hunden det samme og lægger sig ofte tæt på. Hvis et enkelt medlem af familien mangler, vil hunden ofte være ekstra opmærksom på, hvornår døren går, så der endelig bliver samling

“Først og fremmest er den islandske fårehund en venlig, glad, opmærksom, nysgerrig, udholdende, smidig, modig, men også særdeles kærlig, loyal og lærenem race, som trives omkring sin familie”

1/2 ann

Den islandske fårehund har også gjort sig bemærket som besøghund, blandt andet på Hammel Neurocenter, hvor dens rolige og sociale væsen kommer til sin ret. Foto: Wiegaarden

Forfatteren Helle Juul Pedersen til rallyprøve med sin islandske fårehund (tv. på banen), en disciplin hvor racens samarbejdsvilje og arbejds glæde kommer tydeligt til udtryk. Foto: Jan Köhner

på "flokken". Netop derfor kan det også være svært for racen at være mange timer alene hjemme. Racen trives bedst i selskab med sine mennesker, men kan naturligvis trænes til at være alene på lige fod med andre hunderacer, blot træningen starter tidligt. Den islandske fårehund har ofte lyd på, når der er store fugle i haven eller i luften omkring dem. Det er et levn fra dens tid på Island som hyrdehund, hvor dens fornemste opgave var at passe på lam og får og derfor skulle jage rovfugle væk. Som andre hyrdehunde kan den islandske fårehund også have tendens til at hyrde dyr/ting i bevægelse. Derfor er det vigtigt, at man træner sin hvalp i at gå upåvirket forbi alt i bevægelse, såsom cykler, biler, løbehjul og naturligvis dyr i bevægelse, da det ikke er hensigtsmæssigt, at hunden løber efter disse. Racen har typisk ikke meget jagtinstinkt, men alligevel holder hunden sig ikke tilbage for at fange mus, muldvarper eller rotter. Nogle gange afleveres de stolt i levende tilstand til hundens ejer, andre gange ikke. Men ofte kan man forvente, at hunden graver i haven, hvis den får færtten af en gnaver.

RACEN I DANMARK

Den islandske fårehund har sin egen specialklub i Danmark; Islandske Fårehundeklub, som har til formål at udbrede kend- >

FAKTA ISLANDSK FÅREHUND

● MENTALITET

En islandsk fårehund er venlig, nysgerrig, legelysten og dermed velegnet som familiehund. Gæster modtages med begejstring og gøen. Den er selskabelig og kan have svært ved at være alene hjemme mange timer hver dag. Tilbøjelig til gøende at drive med alt, hvad der bevæger sig, hvis det ikke dæmpes gennem en tidlig og målrettet indsats.

● BEHOV

En islandsk fårehund er et udpræget flokdyr, som behøver en tæt social kontakt med familien. Desuden en hel del motion og beskæftigelse, som stimulerer den mentalt. Det er ikke en hund for magelige mennesker.

● AKTIVITETSNIVEAU OG HANDLERADIUS

En islandsk fårehund knytter sig fuldstændig til sine mennesker og holder meget nær kontakt, da jagtlysten er behersket. Den er tillidsfuld over for fremmede og andre hunde og kan godt gå løs. Hyrdeinstinktet får den dog ofte til at løbe efter biler og cykler.

● INDLÆRING OG HÅNTERING

En islandsk fårehund er kvik, livlig, arbejdsvillig, positiv over for indlæring og let at træne. Begynd tidligt, vær konsekvent og venlig og giv

interessante belønninger uden at stresses. Agility er en god erstatning for de oprindelige hyrdehundeopgaver.

● PELS OG PLEJE

Islandsk fårehund findes i to pelsvarianter, korthåret og langhåret. Begge har tæt og vandafvisende dækpels over tyk og blød underuld, og den beskytter godt mod vejr og vind. Hunden fældes en del især i overgangsperioderne, og pelsen skal børstes grundigt igennem en gang om ugen.

● FARVER

Nuancer fra cremefarvet til rødbrun, chokoladebrun, grå eller sort, alle evt. med hvide aftegninger.

● OPRINDELSE

De vikinger, der kom til Island omkring år 900, havde antagelig jagthunde med, men da der ikke var vildt på øen, blev de hurtigt omskølet til hyrde- og gårdhunde. Den energiske og nøjsomme hund tilpassede sig gennem århundreder terrænet og nybyggernes

hårde kamp for at overleve. Den blev uundværlig, når gårdenes fritgående dyr skulle drives sammen. I 1900-tallet blev islandsk fårehund næsten udryddet af en hundesygeepidemi og derpå af en beskyldning for at overføre sygdom til både mennesker og får.

● HØJDE

Hanner ca. 46 cm. Tæver ca. 42 cm.

● VÆGT

12-17 kg.

● INTERNATIONALT RACENAVN

Íslenskur Fjárhundur.

● HJEMLAND

Island.

● SPECIALKLUB

Islandsk Fårehundeklub

● FCI GRUPPE

Gruppe 5 – Spidshunde

STØRRELSE
MELLEMM

TEMPERAMENT
MODERAT

PELSPLEJE
MELLEMM

AKTIVITETS-
NIVEAU
MODERAT

Racen er glad for aktivitet og leg, og mange islandske fårehunde holder også af vand og apportering.
Foto: Rolf Flor

Typisk hoved og hals hos den islandske fårehund med det venlige, intelligente udtryk og den karakteristiske halskrave.
Foto: Helle Juul

skab til racen, hjælpe med alt fra sundhed, avl, aktiviteter og først og fremmest have en forening for mennesker, som har og elsker den mellemstore spidshund. Der bliver i gennemsnit født mellem 100-200 hvalpe i Danmark, så man skal ofte være ude i god tid for at erhverve sig denne race i Danmark. I gennemsnit fødes fire hvalpe pr. kuld, men der er eksempler på kuld med op til 12-13 levedygtige hvalpe. Kun få hunde i Danmark bruges til hyrdning, men der afvikles årligt hyrdeanlægsbeskrivelser, så man kan sikre, at deres brugsegenskaber bibeholdes. Optimalt skal de kunne drive, stoppe samt flytte fårene med deres lyd og løb under hyrdning.

“Sundhedsmæssigt er racen en sund og robust hund, som sjældent fejler noget og er nøjsom at fodre på. I avl er eneste restriktion, at hunden skal være HD-fotograferet og kun A, B og C-hofte-hunde må benyttes i avlen”

Sundhedsmæssigt er racen en sund og robust hund, som sjældent fejler noget og er nøjsom at fodre på. I avl er eneste restriktion, at hunden skal være HD-fotograferet og kun A, B og C-hofte-hunde må benyttes i avlen. Hunde med C-hofte må dog kun bruges til partner med A-hofte. Klubben anbefaler, at alle hunde i avlen udstilles med minimum VG, er øjenlyst og gerne mentalbeskrevet, desuden anbefales en lav indavlsprocent samt genetisk variation og gerne hyrdeanlægsbeskrivelse. Hvert år beskrives mange hunde ved DKK's mentalbeskrivelser, og faktisk er islandske fårehunde, den race, uden MBU som avlskrav, hvor flest hunde beskrives årligt.

FREMTIDEN FOR DEN ISLANDSKE FÅREHUND

Der er lavet en forening (ISIC) af specialklubber for den islandske fårehund fra alle lande, som arbejder tæt sammen med specialklubben på Island for at bevare og sikre fremtiden for denne elskelige race. Her er man blevet enige om fælles avlsanbefalinger på tværs af lande samt er meget opmærksom på diversitet i racen, så der konstant bliver brugt unikke gener i racen, som ellers ville gå tabt. Der er udarbejdet en database, som på sigt skal indeholde samtlige individer i racen på tværs af alle lande, hvor man så kan udregne indavlsprocenter samt diversitets anbefalinger i fremtidig avl. Derudover er man meget opmærksom på, at alle hunde kan reproducere naturligt og uden brug af menneskelig indgriben. Så forhåbentlig sikrer det racens fremtidige eksistens og gode sundheds- og brugsegenskaber samt bibeholder dens meget kendetegnede milde, venlige temperament. Og skulle man komme til Island, kan det varmt anbefales at besøge "Icelandic Sheepdog Heritage Center", som er verdens eneste museum om racen og dens historie lavet og drevet af Evelyn Ýr, Island. 🐾

1/2 ann

VOXPOP

Vi stillede tre ejere af racen følgende spørgsmål:

- 1 Hvad er det bedste ved racen?
- 2 Hvad er det mindst gode ved racen?
- 3 Hvad er din bedste oplevelse med racen?

Rikke Holm

Kennel Kattegatøen

1 Det bedste ved islandsk fårehund

Jeg har haft racen siden 1991 og har for tiden fire tæver på 15, 12, 4 og 1,5 år. Den islandske fårehund er en smuk, intelligent, venlig og skøn hund, den har en dejlig størrelse, et godmodigt sind og et godt udtryk.

Jeg laver mange forskellige ting med mine hunde. De har hver deres personlighed, men fælles for dem er, at de går ind til de opgaver, jeg stiller dem, med stor glæde og arbejdsiver. Jeg er hundetræner og instruktør i vores hundesjov-hal (www.samsohundesjov.dk), hvor jeg ofte bruger en af mine egne hunde som eksempelhund eller som en ufarlig forstyrrelse for de hvalpe eller hunde, som er til træning. Vi træner rally (har deltaget i DM to gange), lydighed, spor, laver masser af mentalarbejde og bruger rigtig meget tid på socialisering med mennesker og hunde – hele livet igennem.

2 Det mindst gode ved islandsk fårehund

Selvfølgelig er der også mindre gode ting ved racen, som skal nævnes, og som skal med i overvejelserne, inden man køber en islandsk fårehund. Det ligger i deres natur at GØ! Af alt og intet ... af fugle, ved besøg i hjemmet, i mødet med andre hunde, begejstring osv. Selvfølgelig kan man træne dem, så det bliver mindre, og de kan lære at stoppe igen. Men det er noget, som kræver en MEGET koncentreret, kompetent og ekstremt tålmodig indsats lige fra hvalpealderen. En lydøs islandsk fårehund findes ikke!

Ligeså er racen ikke glad for at være alene hjemme, det skal også trænes intensivt fra starten.

Kommer man i mål med disse udfordringer, har man verdens bedste race.

3 Min bedste oplevelse med islandsk fårehund

Jeg har mine hunde med overalt, hvor det kan lade sig gøre; de er allesammen med på camping. Den ene har spillet revy med mig i en sal fuld af publikum, varme lamper direkte i hovedet på hende, masser af larm og klappen osv., og hun klarede det til topkarakter. De har været med på vores lokale skole flere gange for at lære børn om ansvaret ved at have hund og for at blive klappet. De er gode med andre dyr og hunde, mine går side om side med høns, papegøjer og en skildpadde.

Jeg er opdrætter og har lavet fem kuld, det første i 2013 og det sidste i 2024. I min avl har jeg vægtet fysisk og mental sundhed samt godt temperament rigtig rigtig højt.

Foto: Emil Andersen

1/1 ann

>

VOXPOP fortsat

Bettina Løvstrøm. Foto: Privat

Bettine Nordsejl

1 *Det bedste ved islandsk fårehund*

Den islandske fårehund er en meget social og hengiven hund, og når man først har fået den første, så er det svært at undgå at få den næste. Jeg har pt. syv, og de følger mig i tykt og tyndt. Lever man selv et aktivt liv, tager de gerne del i alt, hvad man laver, og det er den bedste følgesvend, man kan få. Det er en alsidig race, som holder af at blive beskæftiget med gåture, træning og andre sjove aktiviteter. De er altid klar på oplevelser.

2 *Det mindst gode ved islandsk fårehund*

De kan godt lide at høre sig selv gø! Udover at være en hyrdehund er det også en gårdhund, som alarmerer, når noget eller nogen nærmer sig dens revir, og den opgave er de rigtig gode til at løse. Ingen eller intet kommer tæt på, uden de nok skal fortælle, at det har de set, og at de holder øje.

3 *Min bedste oplevelse med islandsk fårehund*

Med syv islandske fårehunde er der masser af gode oplevelser. De vigtigste er de små ting i hverdagen, som gør mig varm om hjertet. Gåture langs vandet, hvor glæden ved at løbe frit lyser ud af dem. At møde det der blik, som bare siger ALT. At komme sidst i seng og smyge sig ned i smørhullet, hvor der ligger syv hunde tæt omkring mig. Træning, hvor vi har det sjovt sammen. Stævner og prøver hvor vi er dygtige. Jeg elsker det hele. Men nogle oplevelser skiller sig alligevel ud. Da min første islandske fårehund Emil blev gammel og skrøbelig, blev min Snorri hans bodyguard. Han fulgte Emil som en skygge og lå hos ham og passede på ham, når han havde en dårlig dag. Det var meget rørende. I dag er det Snorri, som er min ældste og snart skal passes ekstra godt på, da han er tæt på de 14 år. Han er min bedste ven i hele verden.

Bettine Nordsejl. Foto: Zanna Pauk

Bettina Løvstrøm

1 *Det bedste ved islandsk fårehund*

Det bedste ved islænderen er dens skønne og venlige væsen. Den er så kærlig og det perfekte familiemedlem. Totalt hyggelig i både sofa og som sovekammerat, men også udholdende til lange gåture og udendørsliv i alt slags vejr. Og så er det fedt, at man kan arbejde med dem i forskellige sportsgrene. De er superkloge, men også selvstændige, og derfor bliver det oftest på deres betingelser. Gider den ikke lige på dagen, så gider den ikke!

2 *Det mindst gode ved islandsk fårehund*

Det mindst gode ved racen synes jeg er, at den gør. Sommetider meget. Det er man nødt til at tage med. Det er et arbejdsredskab og en del af dens DNA. Man kan arbejde på, at den gør mindre, men en lydløs islænder – det får man ikke.

Og når den fælder, så har man hår overalt. Til gengæld smider den ikke meget pels imellem fældeperioderne.

3 *Min bedste oplevelse med islandsk fårehund*

Mit bedste øjeblik med mine islandske fårehunde... Oh, det er næsten ikke til at vælge. Livet med en islænder er fyldt med stjernestunder. Hver eneste dag. Men det var stort, da min ældste fik hvalpe, og jeg hjalp med at tage imod de små. Og det var stort, da vi deltog i DM i LP2.

1/1 ann

NORDISKE ALTERNATIVER TIL ISLÆNDEREN

Den islandske fårehund er ikke alene om at forene nordiske rødder, arbejdsglæde og tæt tilknytning til sine mennesker. Flere spids- og gårdhunde deler lignende egenskaber og kan for nogle familier være relevante alternativer. Norsk buhund, dansk spids og finsk lapphund har hver deres historie og temperament, men fælles for dem er behovet for aktivitet, samarbejde og et aktivt hverdagsliv. Her får du et kort overblik over tre racer, der på hver deres måde kan minde om islænderen.

TEKST: KARINA GREEN DAMSGAARD

Den norske buhund er velproportioneret og robust med et vågent udtryk. Foto: Wiegaarden

Norsk buhund

Den norske buhund er en mellemstor spidshund med rødder i norske gårdtraditioner, hvor den blev brugt som alsidig hyrde- og gårdhund til både at drive kvæg og får samt vogte ejendomme. Racen har en tæt, dobbelt pels, opretstående ører og en karakteristisk krøllet hale, som bæres over ryggen – et klassisk spidshundetegn. Buhunden er livlig, intelligent og arbejdsivrig, og den knytter sig stærkt til sin familie. Den trives bedst i hjem, hvor den får rigelig motion og mental stimulering, og den egner sig godt til aktiviteter som agility, lydighed og længere udendørsture. Buhunden er god med børn, elsker at være med på eventyr og udviser ofte en livlig, kærlig personlighed, men kræver også konsekvent træning og socialisering for at undgå uro eller destruktiv adfærd, hvis den keder sig. Med sin energi og arbejdsglæde passer den godt til aktive ejere, som ønsker en loyal ledsager, der både kan deltage i familieaktiviteter og være en engageret træningsmakker.

Læs mere om Norsk buhund her:

Den danske spids er let og elegant bygget med et tydeligt spidshundepræg. Foto: Wiegaarden

Dansk spids

Dansk spids er en mellemstor, historisk spidshund med dybe rødder i dansk hundehistorie og kultur, hvor den traditionelt fungerede som både vagthund og familiehund på gårde og i byer. Racen har en elegant men robust kropsbygning, opretstående ører og en busket hale, der bæres over ryggen, og dens pels er typisk lys fra hvid til bisquitfarvet. Dansk spids er kendt for sit venlige, nysgerrige og opmærksomme væsen – en hund der knytter sig stærkt til sin familie, er tålmodig med børn og samtidig vågen og opsøgende over for omgivelserne. Den er livlig, intelligent og reagerer godt på positiv træning, men dens spidshundetræk betyder, at den også kan være selvstændig og kræver tidlig socialisering for at trives. Racen har historisk haft flere navne og funktioner, fra gårdhund til børnenes følgesvend, og den fortsætter i dag som en robust familiehund, der sætter pris på udendørs aktivitet og tæt samvær med sine mennesker.

Læs mere om Dansk spids her:

Den finske lapphund er solid og harmonisk bygget med rig pels og et roligt, tillidsfuldt udtryk, oprindeligt udviklet til hyrdrning af rensdyr i de nordlige egne. Foto: Wiegaarden

Finsk lapphund

Finsk lapphund stammer fra de nordlige egne af Finland, hvor den oprindeligt blev brugt af samerne som hyrde- og vagthund for rensdyrflokke, og den har bevaret mange af sine oprindelige instinkter i dag. Racen er kendt for sit stabile, venlige og sociale væsen, og den trives godt som en aktiv familiehund med plads til leg, gåture og socialt samvær. Finsk lapphund er normalt rolig, tålmodig med børn og afslappet i selskab med både mennesker og andre dyr. Med sin moderate motionstrang er den ikke så højenergetisk som nogle hyrde- og spidshunde, men den elsker stadig at være udendørs og få stimulerende opgaver, f.eks. i hundesport eller aktiv træning. Den robuste dobbeltpels kræver regelmæssig pleje, især i fældeperioder, og dens hyrdeinstinkt kan give lyst til at samle eller cirkle om bevægelige genstande, hvis den ikke aktiveres. Alt i alt er finsk lapphund et godt valg for familier, der ønsker en stabil, venlig og samarbejdsvillig hund med nordisk arv og udpræget selskabelighed. 🐾

Læs mere om Finsk lapphund her:

